

REDAKČNÍ SLOUPEK

Z-vrácená budoucnost

Nedá mi to a do třetice všeho dobrého i zlého si ještě rýpnu. Moc mě totiž pobavily informace, jak se Piráti a STAN strašně diví tomu, že jim padají preference. A to prosím jsou data z průzkumů minimálně pár týdnů stará.

Ono už to jejich heslo – vrátíme zemi budoucnost. Jak mohou vracet něco, co se ještě nestalo? Co tím jako chtěl básník říci? Kde prosím tu budoucnost vidí, kam směřuje?

A hlavně jak chtějí ovlivnit budoucnost, když řeší jen lokální žabomyší války? Jen sami sebe a své jedinečné příznivce? »Udělal jsem chybu, že jsme celý náš tým zahltali tím, že jsme se začali věnovat defenzivě. Tiskli jsme letáky proti hoaxům (lživým zprávám). Sledovali jsme všude, co se o nás řekne, a proto se vytratila pozitivní emoce a prezentace našich témat,« přiznal Právu předseda hnutí STAN Vít Rakušan. Zahledení sami do sebe vůbec nepochopili, o čem by měla předvolební kampaň být. Zvláště s jejich heslem... Jaká bude budoucnost s lidmi, kteří již teď řeší jen minulost, být pár dnů starou? Tedy klepy a pomluvy? A za všechno může zase jen jeden jediný člověk. »Babiš se každý den snaží Piráty nakopnout a o Starostech úmyslně nemluví. Chce z voleb udělat referendum o Pirátech,« fiňkval šéf Pirátů Ivan Bartoš.

Tady se projevuje lidská inteligence. Jen vztekly hlupák se nechá strhnout rýpáním druhého do hádek. Jak říkal už Werich – hádáš-li se s blbcem déle jak minutu, hádají se už dva blbci. A na předvolební scéně to vypadá, že se tam hraje olympiáda o nejpodařenější rýpnutí a nejkřiklavější hádku.

Jenže to voliči nezajímá. Jim je jedno, kdo komu rozkopl bábovičku. Oni potřebují slušně žít. Mít kde bydlet, mít příjmy – tedy práci, mít možnost nákupu za rozumné ceny, mít možnost cestovat za prací i zábavou, mít čas na kulturu, na rodinu. Mít vůbec možnost rodinu založit. Mít s kým, kde, za co... Vždyť v tom je budoucnost.

A jak se k tomu tito experti staví? Zdraží nájem v obecních bytech o sto procent (tedy pro ty zaměstnané, samozřejmě). Zdraží parkování, jízdenky, všude nakreslí modré zóny. Nejdůležitější je přeci vyrovnat rozpočet. Příjmy jsou nutné. A pak výdaj 650 milionů na duhový festival. Ten je přeci pro náš kulturní a společenský přehled také nutný, no ne? A když do toho ještě hodí vidle Ondřej Profant s hláškou, že ve Sněmovně jsou bílí páprdivé, kteří inklinují k fašismu, protože jim neschválili manželství pro všechny. A jak hnusně je, že se zde vládne za pomoci extremismu... Neva, že pro zákon hlasovala i právě podle něj extremistická KSČM...

Už se moc těším, jak budou vypadat předvolební průzkumy za měsíc, až se všichni voliči vrátí z prázdnin a zjistí, jaké novinky se v létě spustily. Až budou platit každý den víc a víc... A to je teprve začátek té z-vrácené budoucnosti...

Helena KOČOVÁ

K VĚCI

Naši Vietnamci jsou prostě borci!

Vietnamci z celé České republiky mezi sebou vybrali a darovali peněžní dary ve výši 1 372 342 korun turnajem postižených jižní Moravě.

Dar vietnamské komunity žijící u nás obsahoval předání 803 342 korun dne 6. srpna hejtmánovi Jihomoravského kraje Mgr. Janu Grolichovi, ale také darování 240 tisíc korun i potravin, nápojů a hygienických potřeb odpoledne hned 26. června lidem v postižených obcích, dále dar 179 tisíc korun pečovatelskému domu v Hodoníně, 100 tisíc korun obcím v postižené oblasti a 50 tisíc korun turnajem poškozeným pěti vietnamským domácnostem (10 tisíc korun pro každou rodinu).

Vietnamci také dovezli a darovali jídlo, 500 čepic a klobouků proti slunci pracovníkům opravujícím poničené domy, ale i pomohli při úklidu poničené oblasti. Naši Vietnamci jsou prostě borci! Moc jim děkujeme.

Marcel WINTER,
čestný předseda Česko-vietnamské společnosti

Články na této stránce vyjadřují názory a poznatky autorů, redakce neodpovídá za jejich obsah.

Degradace našeho školství

Koalice Spolu představila volební program, ve kterém je zmíněno, že se budou snažit prosadit konec biflování ve školách. Zajímalo by mě, kteří učitelé za tuto koalici mohou kandidovat, protože i laik ví, že zapamatování si je základním pilířem učení. Pokud se člověk nenabífuje slovíčka, cizím jazykem mluvit nebude. Stejně tak, pokud si člověk nezapamatuje data a roky, historii soudit taky moci nebude. Tento nesmyslný plán je jen další nedílnou součástí snižování úrovně našeho školství.

Tato degradace přišla hned v devadesátých letech, kdy se začaly měnit vzdělávací

ci dokumenty. Zrušením osnov došlo k obrovské liberalizaci, která zapříčinila to, že na každé škole jsou jiné vzdělávací plány, které žákům, kteří přestupují na jinou školu, znemožní kvalitní vzdělání. Školní vzdělávací programy, které v současné době fungují, v sobě nesou malý náznak obsahu a spíše se orientují na dovednosti, se kterými by si žák měl do života vystačit. Zkrátka, postupuje trend, že je moderní si informace vyhledávat, než se je naučit. Samozřejmě, že žák by měl mít určité dovednosti a přehled, kde by další informace našel, ale stavět výuku na konci biflování je nesmysl nebo zlý úmysl, který by budoucími generacím bránil přemýšlet. Neměli bychom zapomínat na to, že řada odborných institucí označuje jako nejúspěšnější koncept školství

současný finský vzdělávací systém. Ve Finsku však funguje princip jednotné školy. Tedy ten princip, který zde fungoval do nástupu kapitalismu a který zde zavedl profesor Zdeněk Nejedlý. S nástupem soukromých a alternativních škol se naše školství potýká s problémy, které zde nebyly. Příkladem jsou soukromé školy, ve kterých si vzdělání může movitější člověk koupit a nemusí proto udělat pořádně nic. Tyto negativní trendy je potřeba změnit. Může to dokázat pouze systematická změna, která bude stavěna na základní myšlence – tedy, že děti tu nejsou kvůli školám a učitelům, ale školy a učitelé kvůli dětem.

Jan KOROS,
vedoucí kandidát KSČM pro volby
do Poslanecké sněmovny za Liberecký kraj

Ještě jednou k »České vetokraci«

Dne 3. srpna vyšel v Haló novinách článek *Česká vetokracie*, jehož autorem je Jan Klán, předseda OV KSČM Kutná Hora a kandidát do Poslanecké sněmovny za Středočeský kraj. Jsem pravidelným čtenářem Haló novin od jejich vzniku a čtu každý článek, protože články jsou zajímavé a hlavně perfektně argumentačně zpracované. A toto je i případ tohoto článku. Jsou články, které si musím přečíst dvakrát, ne proto, že bych jim nerozuměl, ale proto, že je v nich velké množství informací. Nebudu se zabývat politologicko-sociologickou stránkou uvedeného článku, ale právní stránkou.

Úvodem je třeba říci, že v současné době platí u nás, a to je údaj uveřejněný v roce 2018, dva miliony platných zákonů, norem, vyhlášek, předpisů a nařízení. A toto číslo neustále narůstá, ne aritmetickou, ale geometrickou řadou. To je velmi špatně. Například trestní zákoník účinný od roku 2010 byl již 35krát novelizován, a tak bych mohl pokračovat s jinými právními předpisy. Nejde mi však o zákony. Ale jde mi o nařízení vlády, kdy podklad zpracuje ministerstvo zdravotnictví. Narážím na období, kdy republiku postihl

COVID-19. Podle Ústavy ČR nesmí jedna moc zasahovat do druhé moci. Problém nastal v okamžiku, kdy ministerstvo vydalo nařízení, ale toto nařízení bylo špatně odůvodněno. Nezbylo tedy, než aby zasáhl nezávislý soud. A nařízení buď zrušil, nebo ministerstvu dal lhůtu na doplnění odůvodnění.

Pikantní na celé záležitosti v posledním případě bylo, že soud uvedl, že pokud by nastala znovu stejná situace, tak tuto lhůtu ministerstvu nedá. Proto jsem velmi zvědav, jak dopadne audit na ministerstvu zdravotnictví, který nařídil ministr Vojtěch. Na první pohled je vidět, že tato nařízení dělají »opravdoví právníci – profesionálové«.

Jiná otázka je ve vetokraci řešení územních povolení, stavebních řízení... a u soudu. Soud by mohl, pokud to je možné a jsou k tomu zákonné důvody, okamžitě zamítnout žaloby například ekologů a dalších organizací ve věcech výstavby dálnic apod. Těch příkladů v tomto směru je hodně.

Pro srovnání s vyhláškami ohledně

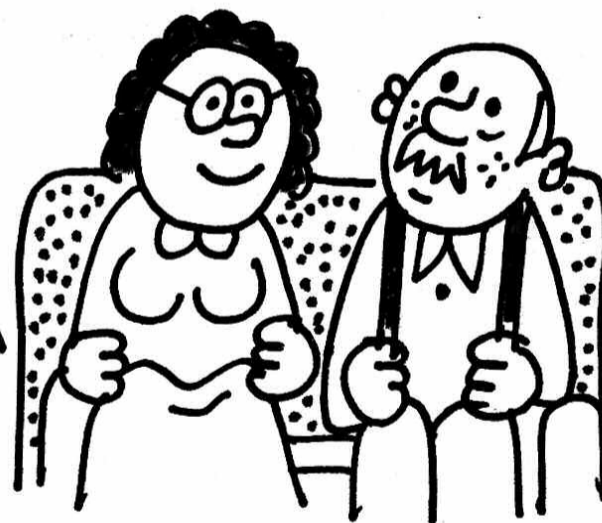
koronaviru například na Slovensku nastala také obdobná situace. Tam ale Úřad veřejného zdraví a posléze ministr měli připraveny dvě vyhlášky. Totiž ministr zdravotnictví počítal, že může nastat situace, že tuto vyhlášku zruší Ústavní soud. V té době ještě neměli na Slovensku Nejvyšší správní soud.

A to zrušení nastalo. Takže ministr vzápětí předložil již připravenou druhou verzi vyhlášky, trochu opravenou, stejně koncipovanou jako první verze. Tuto novou vyhlášku hned vydal jako nový právní předpis.

Obecně řečeno, pro novou vládu by měla být jednou z priorit revize všech císařských patentů, ústavních zákonů, zákonů, nařízení, vyhlášek a ostatních v ČR od roku 1918. Prostě úkol by měl být – zjednodušit a snížit počet právních předpisů platných v současné době na území ČR a tím právo více přiblížit obyvatelům ČR s cílem, aby se v té dnešní právní »džungli« vyznal občan a samozřejmě i právníci.

Ivo LÁTAL

LĚTO BYLO V TELEVIZNÍCH ZPRÁVÁCH
POHODOVĚ. PARLAMENT NEZASEDAL.

Nejde jen o nerozvážnost

Situace se změnila. Roušky/respirátory z našeho života mizí, i když povinnost je nosit v obchodech a budovách vlada nezrušila. Jen Nejvyšší správní soud všiml zamíchání, i když si poněkud spletl slovo *zdraví* se slovem »litera«. Co toto uvolnění s národem udělá, se neví, každopádně »všechnálové« skrytí za své facebookové profily mají jasno – bez roušek a bez očkovaní!

Podzim opět ukáže. Ten minulý ukázal, že uvolnění, ke kterému došlo na nátlak populismu, umožnilo koronaviru nabrat na síle a počty nemocných předčily první polovinu roku. V řadě zemí Evropy už nyní, vzhledem k uvolňování restrikcí, narůstají počty nakažených, ale stále nejde o slova »další etapa pandemie«. Je to pro nás varováním a svou příkladnou

zkušenost máme. Neodpovědnost není výsadou jen v zahraničí. Také u nás máme dostatek příkladů. Stačí si z doby nedávné připomenout omezení řady našich sportovců, kteří přijeli do Japonska a nemohli se kvůli nemoci účastnit her. Jako velmi nezodpovědné považují, že lékař ortopéd, který s nimi odletěl, se nenechal očkovat a nyní se na něj snesla vlna kritiky. Sice nelze na konkrétní osobu ukázat prstem, ani nelze do očkovaní nikoho nutit a nelze ani neočkované perzekvovat (někdo se skutečně nemůže z vážných zdravotních důvodů momentálně nechat očkovat), ale u lékařů mě to skutečně zaráží! Přeci víme, kolik nemocí bylo díky očkování oslabeno či zcela vymýceno.

Je léto. Vlády ustupují tlaku »ulice«, demonstrace je nutí uvolňovat opatření a nemoc, která zdánlivě byla poražena, je připravena znovu se rozhořet. To se neděje jen u nás, ale v mnoha zemích Evropy. Být dnes odpovědným představitelem země je jistě stresující. Ve hře jsou nejen opatření, jež omezují některé aktivity, ale i pouhé nošení roušek v uzavřených prostorách a samo očkování, které šíření koronaviru může zabránit a zároveň chrání nejen očkovaného, ale i druhé.

Odpor části společnosti je proto neodpovědný a řekla bych i sobecký. Nejde jen o nás. Příkladem v poslední době může být odpor části Francouzů demonstrujících proti vládním opatřením, která mají zabránit rozšiřování COVID-19. U nás tomu ovšem není jinak. Příkladem boje, např. proti očkování dětí, se stali

zpěváci či herecké nebo sportovní osobnosti a jiná neodborná veřejnost. Antirouškaři tak dostali precedens. Nikomu z těch odmítajících přitom vůbec nevádí, že ohrožují své vlastní děti. A příklad si berou z těchto lékařsky nevzdělaných osobností! Nikoliv vakcinologů, epidemiologů, biologů, lékařů vůbec, a dalších vzdělaných v tomto oboru. I když i zde najdeme bohužel výjimky. Jak je možné, že lidé nenaslouchají? Na internetu často čtu – nejsem ovce, nenechám se očkovat. Co je víc, zda naslouchat průměrné zpěvačce, nebo oboruznalému lékaři?? Neovce si jistě správně odpoví... Nastala dokonce taková situace, že každá politická strana se bojí vyjádřit svůj názor. Ten by se totiž mohl stát velmi výbušným tématem před volbami.

Zbývá se zeptat: Může mít tato

skupina tzv. odmítačů pravdu? Je skutečně pro děti nebezpečné očkování?

Generace minulých byly očkované proti řadě nemocí. Díky tomu o některých už nic nevíme. Vymizely v podstatě dětská obrna, záškrta, černý kašel, tetanus, atd. Celkem devět nemocí jsme tak dokázali porazit. Současné očkování má zatím zřejmě omezenou platnost, ale dokáže před koronavirem chránit anebo alespoň zmírňuje průběh nemocí. Jestliže nejsme očkovaní, nejen že ohrožujeme sebe, ale i druhé. Pokud to tedy odmítáme, případně bude-li to potřeba, pro své děti, nejde jen o nerozvážnost, ale o vědomé ohrožení části populace. A to by nemělo zůstat jen v rovině konstatování.

Kateřina JIROUSOVÁ,
kandidátka do Poslanecké sněmovny
za KSČM